

Ἐξ ἐνὸς ἐτέρου ἐγγράφου τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀπο-
σπώμεν τὰδε ὡς χρήσιμα εἰς τὸν σκοπὸν μας·

Noi Marino Michiel di la generosa republica
di Venezia etc. etc.

Doppo che gli abitanti della *Mainz* diedero le
più indubitabili prove della fedele loro osequiosa
divotione veni il publ. nome nell'agusto di quel
passe dall'armi gloriose della jener. Publ. conti-
nuo il capitan *Michalaci Bozzi*, uno de prin-
cipali di quella provincia. etc. etc.

Argos. 13 novemb. 1694.

(Γ. Σ.)

MARINI MICHEL.

Καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις ὅσοις ἐγγράφοις ἀπαντᾷ
τὸ ὄνομα *Maina*, ὥστε ἐπιλείψει ἡμᾶς ὁ χρόνος τὰ
τοιαῦτα συγκαταλεγόμενους περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς
Μαίνης. Ἀλλ' οὐχ ἤττον καὶ παρὰ Γάλλοις ὑπῆρχεν
ἐν χρήσει ἡ ὀνομασία *Maina* κατὰ τοὺς παρελθόν-
τας αἰῶνας (Berger de Xivrey, mémoires de l'insti-
tut Royal, tom. v.) ὅπου ἀναφέρεται ἡ συνεννόσις
τοῦ δουκὸς τοῦ Νιβέρ μετὰ τῶν Μανιατῶν περὶ ἐ-
παναστάσεως κατὰ τῶν Τούρκων, κυρίων ἤδη τῆς
Πελοποννήσου. Περὶ τούτων ἐπραγματεύθη ἐν ἐκτά-
σει ὁ κ. Σάθας ἐν τῷ πονήματι αὐτοῦ ἡ *Τουρκο-
κρατουμένη Ἑλλάς*, (σελ. 196, 202). Οἱ κάτοικοι
τῆς Μαίνης λέγονται παρ' Εὐρωπαίους *Mainotti*.

(Ἀκολουθεῖ.)

LANTANA CANDIDA ἢ NIVEA.

Λαντάνη ἢ λευκόχρους, ἢ μάλλον ἢ Ἰνδική.

Ord. Didynamia angiosperma.

L. nivea foliis oppositis ovatis, basi in petio-
lum decurrentibus, spicis capitatis, planis, brac-
teis lanceolatis tubo multo brevioribus, caule acu-
leato. (Wild. En. H. Berol.)

Τὸ φυτὸν τοῦτο φύεται ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἰν-
δίαις· κἀκεῖθεν δὲ κομισθὲν κατὰ πρῶτον ἐν Ἀγ-
γλίᾳ, διεσπάρη ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὅπου
πολλαπλασιαζόμενον διὰ σπερμάτων ἀνέδειξεν ἕτερόν
τι εἶδος μετ' ἐρυθρῶν ἀνθέων.

ἔχει δὲ καυλὸν ξηρὸν ἢ ξυλοειδῆ, τεφρόχρουν,
πέντε περίπου σπιθαμῶν τὸ ὕψος, μετὰ κλάδων τε-
τραγώνων, φερόντων ἐν ταῖς γωνίαις σκληρά τε
καὶ κυρτὰ κέντρα. Τὰ φύλλα αὐτοῦ κεῖνται ἀντι-
θέτως πρὸς ἄλληλα, ἐκτετεινόμενα ἐπὶ τοῦ μίσχου
αὐτῶν· κατὰ δὲ τὸ σχῆμα εἰσὶν ὁωδολογχοειδῆ καὶ
ὀβελωτὰ μετὰ καὶ ἐπιφανῶν νεύρων. Τῶν φύλλων
τούτων ἡ μὲν ἄνω ἐπιφάνεια ἐστὶν αὐχμηρὰ καὶ

ζωηροῦ πρασίνου χρώματος, ἡ δὲ κάτω ὠχρά. Τὸ ἄν-
θος ἀποτελεῖ στεφάνην ἐπιμήκη, μονοπέταλον καὶ
ἀνώμαλον, κατὰ δὲ τὸ χρῶμα λευκὴν ἢ ἐρυθράν.

Καρπὸν δὲ φέρει σαρκώδη μετὰ καὶ 2—4 σπερ-
μάτων.

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΜΟΙΗΣΙΣ.

ΘΣΘ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΠΕΡΙΟΓΗΤΙΚΩΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ.

Εἰς τὴν θέαν τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀνδριάντος
τοῦ Νέλσωνος.

Υἱὲ τοῦ πόντου! κτύχημα καὶ δόξα τῆς Ἀγγλίας!
Γενναῖε καταφρονετὰ τρικυμιῶν καὶ σάλων,
Κυμάτων φίλε, χαῖρε!

Ἐξόχως διαλάμπουσιν ἐντὸς τῆς ἱστορίας,
Ἑρωϊκῆς ἀνδρείας σου, ναυμαχιῶν μεγάλων.
Νικῶν σου αἱ ἡμέραι!

—ο—

Ἐπεὶ ζῶντος πανταχοῦ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου,
Καὶ πᾶν λαμπρὸν κατόρθωμα, πᾶν ἀνδραγαθίμμά σου
Ὡς τ' ἄστρ' ἀντήχ' ἡ φήμη σου.

Ἄν δὲ οἱ συμπολιταὶ σου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ
Πολλὰ καλὰ σοὶ ἔστησαν καὶ στήουσιν μνημεῖα,
Τὸ κάλλιστον — ἡ μνήμη σου!

—ο—

Νέλσων! ἐντὸς εὐγνώμονας λαοῦ κλεινοῦ καρδίας,
Μεγάλου ἔθνους, ναί, ἐντὸς τῆς γαύρης φαντασίας του,
Πρεπούσης εἰς ἡμίθεον τυγῶν ἀθανασίας,
Τῆς δόξης μέγας σελαγείς ἄστηρ τῆς θαλασσίας του!

Εἰς τὸν Παλμερστῶνα.

Εἰς μεγάλους ἄνδρας λόγοι αἱ πολλοὶ τί ὠφέλουσιν;
Ἦσο μέγας, εἶσαι, θέλεις μένει μέγας ἀνὴρ, θεῖος,
Καὶ θανόντας σου τὰ ἔργα τὴν Ἀγγλίαν διοικοῦσιν,
Ὡς διεῖπε τὴν Ἀγγλίαν ὁ πολιτικός σου δῖος.

Τῆς πατρίδος σου δ' οὐ μόνον, καὶ τοῦ κόσμου διπλωμάτης
Ὅλου ἄριστος συνάμα, πλείστα ἔτι διαπραΐτεις...
Ἐπειδὴ τοῦ χρόνου σύρει πάντα μεθ' ὁρμῆς τὸ ρεῦμα,
Πάντα, ναί, πλὴν μόνον ὅχι μέγα καὶ ἐξέχον πνεῦμα!

Τοῦτο νόμους ἐπιβάλλει καὶ τῇ ὑψηλῇ πάσῃ,
Δι' ὧν δύνατ' ἐπὶ πλείστον, καὶ ἐκπῖν αὐτῆς, ν' ἀνάσῃ.
Καὶ τοιαύτη, σὺ τῆς γῆς σου τῆς Γῆς ὅλης, τοῦ αἰῶνος,
Εἰς αἰῶνας θελεῖς λάμπει, ὦ φυγὴ τοῦ Παλμεστρώνα!

Τὸ ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον.

Πόσον ἐν μίση Λονδίῳ τὸ μέγαρον ἄργ' ἐκεῖνο,
Κωδονοστάσια ἔχον διπλᾶ, πυργωτὰ καὶ μεγάλα,
Καὶ ἰδιόρρυθμον ἄμα κ' ἐπίσημον ὅλως τὸ σχῆμα,
Ἀάμπον ἐν μέσῳ τοσούτων κτιρίων, ἐξέχον ἀπάντων;
Μὴ ὑπερπλούτου τινὸς ἰδιότροπον οἶκημα λόρδου;
Πρὸς ἐπιστήμης σκοπεύς καὶ τεχνῶν τὸ καθίδρυμα τοῦτο;